kaip KARAS pakeitė Rondą

Romana Romanyšyn
Andrij Lesiv

baltos lankos

Danka

Fabianas

Zirka

Rondo miestas buvo ypatingas. Oro ten būta tyro ir skaidraus, tarytum išausto iš švelniausios šviesos. O visi gyventojai – nepaprasti, itin gležni – augino gėles, puoselėjo sodus ir parkus, statė įstabius namus, kalbėjosi su paukščiais ir augalais, mėgo dainuoti, piešti, kurti poeziją. Jie džiaugėsi, kad gyvena Rondo mieste. Labiausiai miestą mylėjo trys draugai – Danka, Zirka ir Fabianas. Ronde juos pažinojo visi.

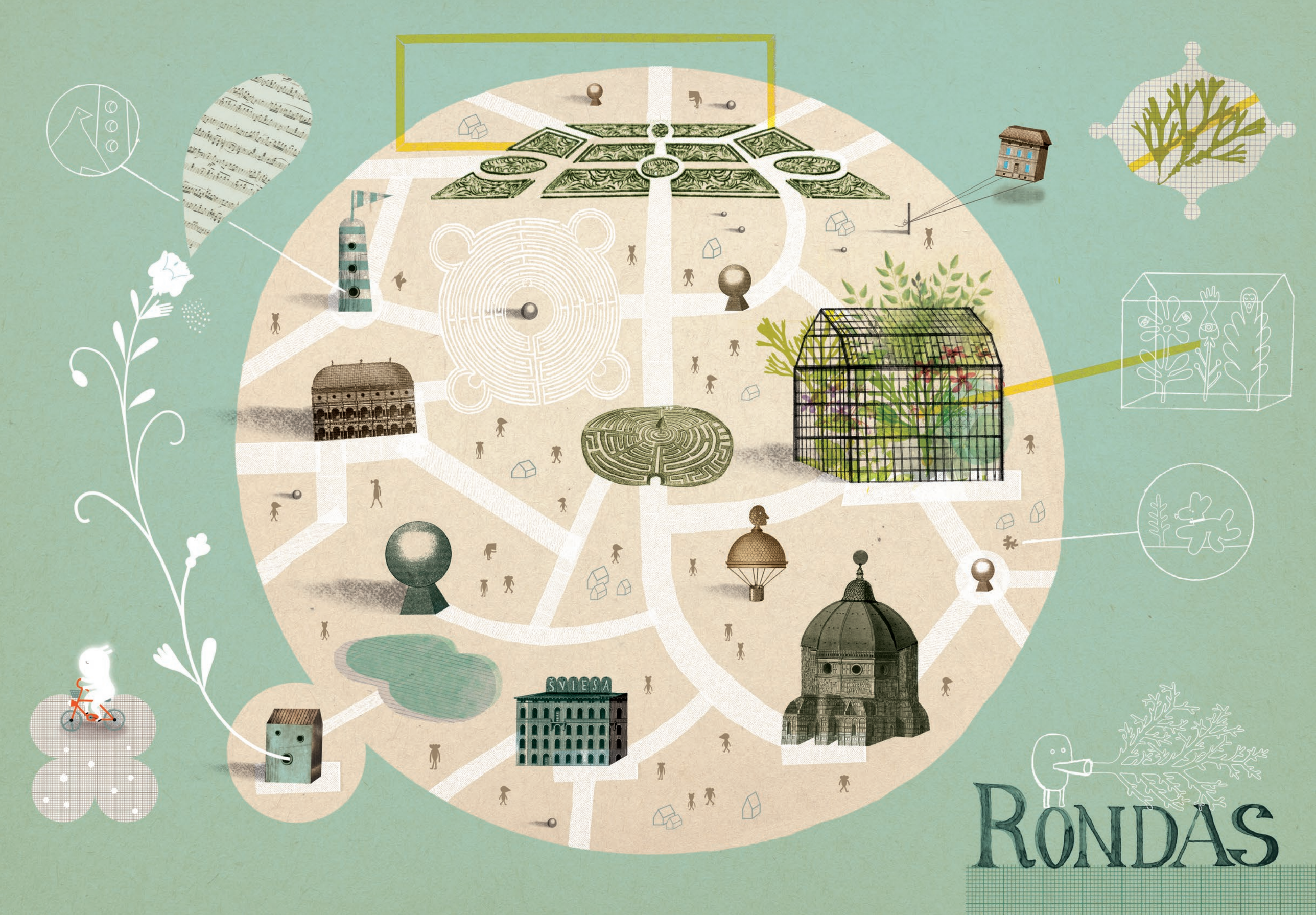
SVIESA
RONDAS

Dankos kūnas buvo laibas, perregimas, spindėjo tarsi žibintuvėlis. Bet suvis ryškiausiai spindėjo širdis. Jis dažnai važinėdavo dviračiu miesto gatvėmis, niūniuodamas mėgstamų filmų melodijas. Prie vairo turėjo prisitvirtinęs krepšelį, o jame – storą atlasą su senovinėmis gėlių, medžių ir kitų augalų graviūromis.

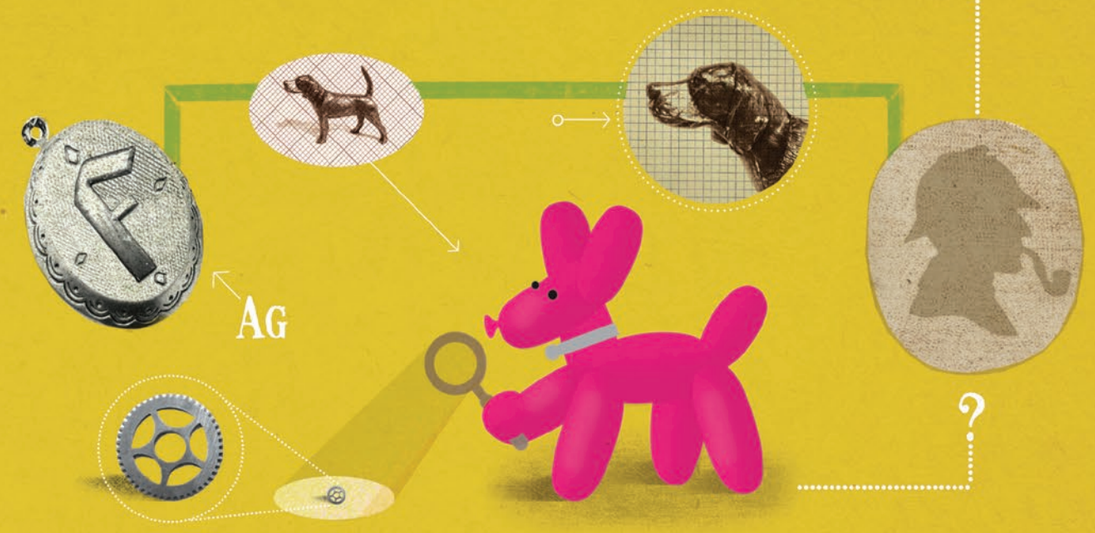

Fabianas, senos lobių ieškotojų šeimos palikuonis, turėjo puikią uoslę ir žvalgias akis. Jis buvo toks lengvas, kad menkutis vėjo dvelksmas būtų galėjęs pakelti į orą ir nunešti tolyn, jei ne sidabrinis medalionas su įrėžta raide F. Medaliono būta didelio ir sunkaus. Fabianas niekados nenusiimdavo jo nuo kaklo, todėl užtikrintai laikėsi žemės ir Rondo.

Zirka mokėjo skraidyti. Ji sklęsdavo aukštai danguje ir gebėjo atlikti net sudėtingas akrobatinio skraidymo figūras. Ten, aukštai, šnarėdavo popieriniais sparnais, o paskui išrašydavo juos kelionių įspūdžiais ir eskizais. Mat labiausiai ji mėgo keliauti.

Dainuojantis šiltadaržis

Rondas garsėjo nuostabiomis gėlėmis. Centrinėje aikštėje stovėjo miesto pasididžiavimas ir puošmena – didelis šiltadaržis. Iš atokiausių planetos kampelių čia buvo surinktos retos gėlės ir kiti augalai. Neįtikėtina – šios gėlės galėjo dainuoti.

Šiltadaržyje dažnai vykdavo koncertai, o svarbiausias būdavo balsu atliekamas Mocarto rondo. Į miestą iš visų pašalių žmonės sugužėdavo pasimėgauti šiuo įstabiu reginiu. Be to, kasryt, vos saulei patekėjus, gėlės giedodavo miesto himną iškilmingai keldamos galvas. Į šviesą.

Popiet Danka dažniausiai susitikdavo su Fabianu kavinėje už kampo. Čia jiedu aptardavo naujausias naujienas. O tada eidavo aplankyti Zirkos. Nors niekad nebūdavo tikri, ar ras ją namie. Mat Zirka labai dažnai skrisdavo į tolimas keliones ir po keletą dienų nesirodydavo mieste.

Ėjo įprasta diena Ronde. Gyventojai skubėjo savais reikalais. Danka traukė pas draugus, nes žinojo, kad Zirka grįžo iš kelionės ir parsivežė galybę naujų istorijų bei piešinių. Švietė saulė, giedojo gėlės ir paukščiai. Kaip įprastai...

Bet staiga viskas nuščiuvo. O tada nuvilnijo nedrąsus šnabždesys:

Kasdien prieš aušrą Danka atvažiuodavo į šiltadaržį, nes dieną pradėti mėgo dainuodamas. Kartu su gėlėmis. Jis kaip niekas kitas mokėjo prižiūrėti augalus. Rūpinosi, kad gėlės gerai jaustųsi, kad joms užtektų vandens ir šviesos. Sykiu atlase atidžiai studijuodavo ilgus lotyniškus pavadinimus, nes norėdavo sužinoti ir suprasti, ko kuriai gėlei reikia.